www.daat.ac.il * דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

בזה לומר שאין כאן סימנין. דשמי שמרות מיישיב שמא נשרו או אולי סם קמעים שאין בסם כ"ל כדי לכוף ראשן לעיקרן או שיש כאן נוטות ואין נראות וכשיש לם סימני שמרות ראויים שיש ג"כ לסימני שמרות ובסימני שמרות אין אנו בקיאין כי שמא יש כאן אחת מכן כגון מחמת סכף וכיוצא שאין מרגישין בזה. ואין לסמוך בזמן הזה לבקל אלא כשאומרים שמאלא סימנין ריבוי שמרות וכיוצא שאין לסתפק בו ולמנין חלוצה. אבל לסמוך עליהם לבקל בזמן הזה כשאומרים שלא מאלא סימנים לא וכ"ם על נשים. ועל רבינו ירוחם שכתב שלגירסת הרוש' אפי' שבאים סימני שמרות בתוך שנים חדשים עדין שיא שמרה אין לסמוך לבקל. ומה שדקדק מכ"ת מדברי רש"י שתוספות אינם דברים ברורים ויש לי דרך אחרת בפירוש התוספות אבל אין להאריך עתה בזה כי מי יקל ראשו להקל נגד גירסת הרי"ף ורש"י וכל יתר הפוסקים. גם על יתר הדקדוקים שכתב משלחן אין כדאי לסמוך לבקל בדין אשה אים שחמורה. ואי משום דסגיר שלך לדרכו אלא עתה ביריד ישראל"ב בקשה יודע לו איפה טוב ויפרנסה בגר כבר. הרלאה לש"ד כתבתי. כל דברי מחותנך אוסב נאמן דל"ח דורש שלומך כל שיעיש שמרוד מאיר בן מסר"ל גדולי"ם זלה"ם תהן שמלך הגאון מהסרי"ן כ"ן אלה"ם :

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

שערי תשובה לא ננעלו. כי המפתח לפתחי תשובה מועילו. ואף כי חדל לעשות הפת"ח כתיקונו במפעלו. אשר עשה המסרר בהראשונים שצריך לשוטט בכל גבולו. כי לא נעשה כסדר הטורים. רק נפוצים ומפוזרים. אמנם באשר שכל המשנה ירו על התחתונה. אמרתי לעשותו כבראשונה. לה ורות הדרך להורים ומורים. וכמאז כן עתה פתחו שערים.

דיני ממונות בהלואות ושטרות ומכירות ובו י"א דינים חלוקים :

א דין לאדון נתן לחתנו שפר מני זכר כנהוג ומת והיורשים נתנו לחתנו חלקו ונשאלק מהם. ואחר כמה שנים בא ב"ח דראדון ותובע את החתן שישלם לו כל מונו גם בעד היורשים אם מחויב החתן לשלם לב"ח : בסי' ד

ב דין שגיר שנתן לחתנו שפר מ"ז כנהוג וחזר הגשיר וקנה מהבת ומבעלה שמכר. ומתה פועמת הבת ובעלה שהמכר בעל כדין מה שלירש מאבת מחזיר לך. גם פועמים שהמכירה היתה באונס גם היה בו אונאה : בסי' ה

ג דין לאדון שהשיא את בתו בעוד יעקב אביו קיים ונתן לו שמה"ז על מנ יהוא לו שיעמו לו היורשים אני חלק זכר בכל דבר כן בראוי הן בעוחזק ואם לאדון מהי יעקב אביו ואחר כך מת יעקב אם היורשים חייבים ליתן לחתן חלק מ"ז גם בעזבון יעקב אבי אביהן לו לא. וכו יתבאר ג"כ יאוב על דברי הרא"ש דבכורות סוף פרק יש בכור והטור מ"מ פי' ק"ד וריי"ל אלא שיהו נגד מנייש הגמ' דל' מי שמת והתוספות שם. ויאוב סוגיית הגמ' דל' יש בכור שמחלק לאחיו ככפי דאבא דאבא :

ד דין לאדון שהיה חייב לפרין בכתב ידו ובגלות שפרין לחתנו נתן לאדון שפר בחתנה לשמעון אם לאדון חייב לשלם לשמעון או לא. וכו יתבאר ג"כ הרבנים דיינים מדיני מכירות שטרות ופורע אם"ח של חביבו : בסי' כב

ה דין מלוה בכתב ידו אם יש לו דין קדימה לפני שאר מלוים שהלוו אחריו ואם יפרעים המלוים המאוחרים לשמעון עליו שמא פרעו שוא. ואף על פי שהלוה שודה שמא עשה קנוניא עמו : בסי' לה

ו דין לאדון ושמעון שיש להם שותפות בהלוואות חוצות והיה להם חוב אחד אצל יחודי אחד שזמן הפרעון היה ביריד שעבר ואחר לאדון לשמעון מן לי אלקי מסתמא זה שקבלם והביא שמעון הלוה ככר ואפשי לך אלקך מהחוב זה מיד בשנאלקי מיבי"ד הכ"ל והביא שמעון עד אחד שראה שבאתו אם בשבת קודם שיחיה היום נתן לאדון שיתבו איזה כך מעות שדין עם מי : בסי' סט

ז דין לאדון שחבב אם שמעון אחד שעשה בגנבו כי' אחיהם אלא היה חייב לו כ"ל כי' אחיהם לפי הזמנון ונתן לו מאה זהו' ושמעון הביב הני ק' אחיהם אל חוב אחר קבלתי אותם שאמה היתה חייב לי מאה אחיהם מעמיהם שהלוה לך מקום אחר והא' אחיהם המגיעים לי מתך ע"פ ההנון מדיין לא נתפרעתי מתך שדין עם מי : בסי' ע

ח דין לאדון שכר ביש מהמעון בעד פ"ו אחיהם לפרוע לו על נ' זמנים בכל שנה ס' זהו' ויהיה לאדון דמוק לשעות ואחר לשמעון מן לי שיהה ד' אחיהם ושמעון מן שהמשה אחיהם אחה חייב לי ליתן לזמן הנני אם יש בזה איסור ריבית או לא. גם נתן קודם אבא זמנן הנני הנני הרף הביא אם מחויב לאדון לאחיהם הד' אחיהם לשמעון או לא : בסי' עז

ט דין לאדון שמלה אליה מיוחד לשמעון שיהיה לו המוב שחייב לו כפי שהמשעות שמעון"ם שביהו אבל לא נתן הש"ם לאחיהם והבא נתן שמעון לאחיהם מקצת שאוב ונשם לו שיכאוב קבלת כך המשעות על הספר והאליה הבטיח לו שיעשה כן אבל לא קיים הבטחתו ונתן לאדון המלוה שמעון ולא כאב כלום על הספר. והבה מוכש לאדון את שמעון עם כל הספר. ועל המעות שקבל שהאליה עבור שמעון שנתן לאדון שמרלי ניגשו. אם יוכל שמעון לחבוע מהאליה שיאבדו שבעיבה לאדון מאחר שהוא נשמה גם כן אלוה ושמש בשליחותו ולא קיים שבעמאו שהבטיח לו. או לא : בסי' קיד

י דין לאדון ושמעון ולוי שמעון אמיתם ידם בשמרמי"ו ליהודה כדי שיסכור הסמר"ם ויבלם מה שיהיה חייב להש"ם ואחר כך בא לאדון וקנה ליהם סחורה שיהודה ונם קבל קנה מעות אמנו עד שעלה כל הסך לפרך המגיעים זהו' ואחר יהודה לאדון שיכתוב על הספר פיני שנתן לכם שקבל המגיעים זהו' אל הפרעון ושמעון לאדון כן מאנשים אבל אבאנו שקבלתי בשבילי אל אלקי. וכאם שמתם בלתו שמעון ולוי ולוחים ליטול חלק בלוי ג' זהו'ים ממנה שמעון שיהודה כיה נתן מעות זה על הספר פיני ולוחים ליטן לשמעון שלם שיהיה מדין עם מי. וכו יתבאר ג"כ יאוב בל שלא יהיו לאדון לבקל. ומה שמעון ולוי אינם לבקל אלא ג' זהו'ים ממנה שמעון שיהודה אם לא הבטיח לשמעון אם לא נתן לו אם לא נתן לו אם לא נתן לו

www.daat.ac.il * דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

כסוג והלכך לו המים ועתה רוצה למאר כי אמר שלא קפ"ם על מסברה ולמיינים רוצים לקיים מסברה הדין מם מי : בסימן מז

דיני שבועה ראשוניה והשבוע שבועה ובו ב' דינים חלוקים :

א דין שדה במקלה לו עד אמר מעיד עליו אם מסגיאין הלוה שבועה לאוייאמ בשים לו קרקעות מעשה דאין נשבעים ש"ד על שיעבוד קרקעות . בסי' ג

ב דין מי שהיקר בשבועה על התובע בפני הב"ד ואח"כ בשבא התובע ליתבע מאזר בו הנתבע ורוצה ליתבע הוא בעצמו אם יכול הנתבע לחזור בו אם לא מלאר שילא הון לב"ד . וכו' יתבאר ג"כ בפיסם על הב"י שהחב בסור מ"מ סיבן כ"כ שהרמ"ם ס"ל בדין זה כר"ת . וכו' יתבאר גם כן יעוב על דברי הסור אם : בסי' קצ

דין ת"כ הנעשה באיסור ובו חלוקה אחת :

א דין לאובן שהקם כסו לשמעון ביום שמתה תורה ואמר לו מחזיר לי מעותי אם שהלויתי לך על ביתך ואני חיה לך מהסך ד' אהובים אם מייב לאובן לקיים מ"כ לו לא מעשה שמעשה ביו"ם : בסי' עב

דין סמון שאין לו תובעים ובו חלוקה אחת :

א דין לאובן שים כיסו מעות משמעון בהלוה לו בפקדון וכן בעל בנכסי אשתו בשקום שמיב להחזיר הנדוניא ומת בשמעון המפקיד ולא נודע לשמעון המזכר לו לאשה המזכרת שום יורש ומתל אם הב"ד מחייבים ליחקק לכם להוציא שמעון המזכר מיד לאובן לו מיד הבכל ולהתמידו ביד אשון לו אשמרפוסים לו לא . וכו' יתבאר שפיסה על הב"י בדין אשמרפוס ובילאור המוסשת בזה לפי דעת הרא"ש . בסי' יב

דיני יתומים וכתובת אלמנה ונכסי אשתו ומעשי ידיה ובו ז' דינים חלוקים :

א דין נכסי אשתו ובילאור על דברי הרי"ף דסוף אשה שנפלו בחשבה בעוה"ר שים . בסי' יח

ב דין בעצמה של קדושין אם שמין לוחה בכתובתה ובילאור פוגי' לדברי מי שמת מוכר הדרי קדושין לא הדרי וכו' לפי שכבת מהרי"ל : בסי' יט

ג ביאור פוגיי' דשמעתא לוך בעה"ר בכתובות דף מ"ז ח"ב שקנו מזונות מתה מעשה ידיה וכו' : בסי' לב

ד דין אשמרפוס שהלוה מעות יתומים ברבית קצוצה : בסי' לג

ה דין לאובן שמת והניח יתומים גדולים וקטנים שאינן בני שם וכשבאו לחלוק הירושה רוצים שאשמרפוסים ליטול קודם החלוקה חייב סך מעות מהמזונות עד שיהיה כדי פרנסת יתומים הקטנים עד שיגיעו לבני שם מעשה שכל אב מייב לזון בניו ובנותיו עד שיהיו בני שם . וכו' יתבאר שמעתין דש"ם אמש"י מייב אדם לזון בניו בשסה קטני קטנים . וכו' יתבאר דברי הסור מ"ה סי' קי"ב בש"ם אבל בחייו מייב לזון וכו' : בסי' עמ

ו דין לאובן שכתב בכתובת אשתו ב' מלות שהיכיס כמהנו במדינתו רק באותה עיר שהיו בה השטרות וכתיבת ומשיבת הכתובה לא היה סכום הזקוק עולה ב"כ כמו שהוא בעיר לאובן והוא בשם אותה על מנת שתלוי באשה לדור עמו בעירו אם מתייב ליתן לה סך כתובתה כפי הסך השולם בעיר לאובן שמתר שהלכה עמו מיד לדור שם : בסי' פז

ז דין אשה שמת בעלה ולא הניח לה כדי כתובתה ואח"כ הלכה האלמנה ונותה מעות מתמרים לעשות שמחה בשמת ומתן והשבחה שנכשים הנרוחה עד שים לה יותר מסך הכתובה אם הריוח כולו שלה ולא של יתומים או לא . וכו' יתבאר ג"כ דברי הרשב"ם דסרק מי שמת והרא"ש שם ולאשוקי מדברי ב"י בש"ע שלו מעות ס"ם סוף סימן נ"ה : בסי' קמ

דיני חזקה ובו ב' דינים חלוקים :

א דין באשה אלמנה שהיתה מוחזקת בבית כמה שנים אחר מיתת בעלה ומעשת שהכל בשבתה בכתובתה ונבנו לה הב"ד הבית בכתובתה ואבד ממנו שטר הנעשה בחתונה אם אשה נאמנת מעשה שהיא מוחזקת בבית : בסי' לו

ב דין אחד שהחזיק באותו בית כמה שנים ואחר כך נתבלבלה הסבה שהתבנה מהשיר בסבת הבל וגם מלד ב"ח הנושים בו ודוחקים עליו אם מוחר לאיש אחר לדור שם ולעבור אותה אורח"ת או לא הן מלד הדין הן מלד החקנה : בסי' סב

דין סמון בעד נפש הנרצח ובו חלוקה אחת :

א דין לאובן שנהרג ונמלא דמי הארגמן כופר נפשו אם יכולין הב"ח של לאובן לקחת מן יתמי לאובן לתת הכופר שמתן הרגלא בעד נפש הנרצח : בסי' פו

דיני מסור ובו ב' דינים חלוקים :

א דין אשמרפוס שבגיד לפני עש"ב שמקנה המדינה כיש ב"ח קודמין לנכות לפני אלמנה וכשם גרם קנה היזק לאלמנה ורוצים להחזיר אותו מחזקת מסור : בסי' כו

ב דין אומם אחד שהשאם ע"י החקירה של סמרים ומתוך הידוי כשהתודה כמהנגם סודם של אחד שמל אותו ואולרך המוהל להרמיק דוד . ובסבת המוהל לא היה יכול לחזור ולשוב אל ביתו והוכרח לשאיל הוצאות להניח בני ביתו אצלו . גם בעלו מאלכתו אם מייב המוסר לשלם לו הוצאותיו והזיקותיו או לא . ואיה הוצאות מייב לשלם . וכו' יתבאר יעוב על דברי אפרדכי בדיני מסור שלא יהיו כשותפים אחדדי : בסי' מא

דיני פדיון תפוסים ובו ב' דינים חלוקים :

א דין נפר שנתפס בידי נכרי' על מעמנו שנתפס עם הוצאה אם אקבל מהיינים לפדותו כדין מצות פדיון שבוים לו לא . וכו' יתבאר ההיא דאין פודין מן השבויים יותר מכדי דמיהן : בסי' מו

ב דין לאובן שנתקבל להיות תפוס ביד הפרין בעבור שמעון בעבר שיתן לו שמעון שני אדומים בכל שבוע ושתה מעליל הפרין ומפיל בסדיון לאובן סך תשוב אם ממייב שמעון לפטור ולפדותו או לא : בסי' ק

דיני קניות וסכירת יין נסך ובו חלוקה אחת :

א דין איסור הקניות ומכירה ביין נסך ואיך יתנהגו אותן שמוכרים לזה : בסי' נ

דיני גיטין פסולין ופסולי עדות ושבועה ובו ז' דינים חלוקים :

א דין גם שרשם הוי"ו בל וכדו היה לחבם קנה ונרמיה כך' שטרה : בסי' כד

ב דין גם שהוצא ע"י שליח והשליח הוא מוחזק לגנב : בסי' בה

ג דין גם שאם האשה היה במקום שכתיבה והגיתה מי"ל ושהדיה סולין פיה מקום לידתה היו קוראין לותה מי"ל והמסדר הגם עוה לכתוב בגם מרי"ם שמכוה מיר"ום . אם זה הגם הוא בסר לו לא : בסי' לט

ד דין אחד שהיה מוחזק בכשרות ומתוך תוכם עבר על חרם שמעלו אותו קנם מאנשי הקהילה על אחת דבר ולא הודה להם ואח"כ מלאו שעבר בזה על חרם שלהם . אם יש לאוסרו מחזקת כשרותו ולעשותו חשוד על השבועה מאחר שעבר על חרם שלהם או לא . וכו' יתבאר פחיות על ר"ח דשסק שאדם נפסל בעבר על שבועת ביטוי : בסי' נח

ה דין אחי האחין ואחי הכלה שבעבים להעיד זה לזה אם אם כשרים ג"כ לדון זה את זה או לא אם הם פסולים אחי' בדיעבד . וכו' יתבאר אפיסה על הב"י בשם שאמר שלפי סברת הרמב"ם אוסר ומונע בדיעבד דיעבד דין . וכו' יתבאר ג"כ דברי הרמב"ם דשל"ג מהלכות מכהדנין אסור לדון לפי שהוא אוהבו וכו' . וכו' יתבאר ג"כ פשט לפי נכי מונע אחי' בדיעבד אין דינו דין משא"כ נכי ר' מ"מ שמונעים זה את זה : בסי' סג

ו דין עד אחד שהיה המעוד על ניסון הרבה ולאחר זמן רב יצא עליו קול ערעור דגלגותא לאיך שהוא לערך שנעים לו אנשים שנה קודם שהחם על הגיסון היה שולח יד בפקדון שהופקד אצלו אם הוא פסול לעדות בעבור זה והגיסון שהחם עליהם עד היום אם הם פסולים לאחרא לו לא . וכו' יתבאר גם כן כוונת הרי"ף דש"ק דאמינא שבחב כגון לאחו שהדי ולאסידו ביה דהשתא שמתא דכפרי' בג"ד כוח איתיה וכו' שהוסיף על לשון הגמרא אלא בג"ד . גם יעוב על דברי ריב"ם שבחב בתשובה מימן הי"ו ז"ל האומר לחבירו לא ונגוב לי וכו' אין המגלה מחמייב וכו' והא פכ"ם מייב להחזיר מפעם הבנה אבדה . וכו' יתבאר גם כן סוגיית הגמרא דש"ק דאמינא בעניין זה . וכו' יתב' ג"כ יעוב על הסור ח"מ בחה מדקדק בלשונו וכחב בסימן נ"ד וכנון שים מדיש שרחוהו ביזו וכו' ובסימן רל"ד כחב לשון ברשותו . ויעוב על דברי הרשב"ל וכ"י מביאו בסור ח"מ סי' נ"ד וז"ל אחיתא מפקינן וכו' : בסי' פא

ז דין גם שמלאו בו דבקות חותיות ד' בה' מחיבה הויות . שנה אחר נתינתו ליד האשה . וכו' יתבאר דברי הרא"ש והסור מ"ה סי' קכ"ח בדין אם הלוחיות לריכין להיות מוקפות גויל : בסי' קא

ח דין אחד שהיה שם כיסוי אלו קול"ק הילך כוחבין אותו בגם קול"ק לא קו"לקו או קוליר"ק גם אם יש לכתוב הכיסוי הזה בעבור הנגלה לו הקפדה . וכו' יתבאר ג"כ מרי הגהות דש"ע מעור מ"ה סי' קפ"ם סעיף י"ד וסעיף י"ו שסיפרין להדדי : בסי' קב

ט דין גם שנפסל לאחר כמה שנים אחר נתינתו והלגיטו האשה לקבל גם אחר מבעלה והם מזמן גם המני עדיין לא מבנו ג' הדשים אם מוחרת ליעשה לו לא : בסי' קיז

י דין גם הגיסון ולא היה נכתב בו שם אחי המגרש והמגורשת : בסי' קיח

דיני קידושין וסבלונות ובו ד' דינים חלוקים :

א דין ממן שהוציא קול שקידש את הכלה ויש קצת עדיות מלשונו על זה אם יש בזה משם קדושין או לא : בסי' סד

ב דין סבלונות אם יש בהן משם קדושין בשרם היכי דמעבער אחתן ואמר שמן לשם קדושין . וכו' יתבאר ג"כ קצת סוגיית הגמרא דש"ב דקדושין רב סוגת אמר מושמין לסבלונות וכו' אמר רבה וכו' . וכו' יתבאר ג"כ לשון הרשב"ם דאין מושמין לסבלונות . וכו' יתבאר פעם בדשת מהרלב"ו שפסק בדין זה להחמיר . וכו' יתבאר ג"כ הפיסה על הגאון מוהר"ל שבעת ז"ל פסק בזה לאומרא . וכו' יתבאר ג"כ דין אם אחתן מעבער נאמן הזה על הסבלונות ואומר שלשם קדושין נתכוון אתן מעניתן בו : בסי' סב

ג דין נפר אחד שהוא בן מ"ו שנים ויותר קידש נערה אחת בת י"ב שנים וג' חדשים אם יש בזה משם קידושין אש"ם שבדקו הנערה ש"ב נשים ולא מצאו לה שום סימן מו לא . וכו' יתבאר ג"כ מיעת הכלכה דסרק בא סימן בגרייתא ובגמרא בשלוגתא דש"ק וכ"י וכ"ש דקתני כל הנבדקות נבדקות ע"פ נשים וכו' . וכו' יתבאר דברי הרי"ף דסרק ב"ש ביבמות שפסק דבין בת ב"י . וכו' יתבאר ג"כ ביאור של דברי הרמב"ם בפ"ב דהלכות אישות בשבודקין בבת וכו' ולאשוקי ממה שבחב הלב המגיד והכסף מפנים על דברי הרמב"ם בזה . ולאשוקי ג"כ מדברי הב"י בסור מ"ה בסימן קנ"ה ומדברי הרמ"א בהגהותיו בסי' קכ"ה ובסימן קס"ו . וכו' יתבאר ג"כ פעם על הסוגים

www.daat.ac.il * דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

שפסקו בדיני מלוה דעל הפנים על החלוה לגייסים עדיפ כפיים ועל הסימנים מחמעת הפנים לומר שהגיעה סימנין וכו'. וכו יתבאר ג"כ מה שאמר"ל אין כין נפרות לגנרות אלא שפה וכו': בסי' קלט

ד דין נפר שקידש את הנערה בכ"ל. וכו יתבאר ג"כ סוגיית הגמ' דקדושין פרק עגלה ויוחסין אמר קדשה אביה בדרך וכו': בסי' קס

דיני הדרות נשים ענוגות ובו ט"ו דינים חלוקים:

א דין הדרת אשה יתבאר אות"ם שהרגו אמוך לק"ק קראקא. על שני פנים ע"פ מתים נכרי מל"ם ולא הזכר בהעדות לא שם שיהו ולא שם תכיו ולא קבורתו ושם הרבה דינים שהמדת כנים: בסי' ו

ב דין הדרת אשה כמ"ל יהודה בר בתיאל: בתריכות ע"פ עדות נכרי המל"ם שעשאו מהגיגאו מהרוגת עלמו ומאמרים: בסי' ז

ג דין הדרת אשה יהודה בר משה קוטב לוכש"וב ע"פ העדיות שהוגנו בקלאפטש"יא רבנת מרלוהו מת. ולף מדברי הגר קלאפ הם מוחרים זה ת"ל ונם לא נזכר בו קבורתו ונם לא נקריים מהכ"ד כ"ל פנים: בסי' ח

ד דין הדרת אשה אשה ענוגה שהיתה זקוקה ליכם מומר ע"פ עד אחד שהעיד שאשה לאומו מומר: בסי' לו

ה ומתן בדין הדרת אשה רבי יהודה בר יעקב: בסי' נא

ו דין הדרת אשה ענוגה בשבת יבמה בהיה מומר ביכמ בשאר לגליו עקומות והשמטות לאנים ולכך למרמקים ואמ"כ נודע שאמר ע"פ קלת עדיות אם יש להתיקה ע"פ לומן העדיות לו לא. וגם לא נתקיימו כל העדות בקיום נאור כדין קיום אלר בארות. וכו יתבאר אפס על רבינו ירוחם שכתב לא שמכיר אמיתים אלי' מובהקים וכו'. וכו יתבאר דעת מהר"דך שכתב דעקומות אינם ורוחם בלבו כוי סימן מובהק. וכו יתבאר גם כן אם הגליה כשר לעדות על דבר שנשאלת בעבור שגעל שכיכות על זה: בסי' נו

ז דין הדרת אשה ענוגה ע"פ עדיות שהוגנו בקושטנד"ינא רבנת ומתקיים פה ק"ק לובלי"ן שהעידו ג' עדים כל מ' על חתימה אחת מהכ"ד בסי' נו

ח דין שמלאו כתוב אחד יהודי בנהר ולא הכירו אותו בעבור שלא היה לו אלגון פנים ותוסם רק אלר כריסם"ר אלו שהיו מולאים אלגון אהיה רשם בו מובוחיו שאכרהים היו מיביים לו. ע"ז היה מכיר בו אים אחד גם היה ניכר לזה כאים אלר שהיה יודע בו שהוא בעל בשר ודם שמן ויפר הוכחות קלוטות אלגו. גם בא אחר כך האמים אלו והכירו אותו בשביעת עיניהם. אם אשמו מומחת לעלמת לו לא. וכו יתבאר דברי ר"ש מוזר"ין בדין מים שאין לשם סוף: בסי' פט

ט דין הדרת אשה אחת ענוגה ע"פ הודאת הרוגת בעלמו אחר שנשמוהו בשבגר מקום אחר רוצחי אשה אשר אשרים שם הודה בלא עיניו שהרג את בעלה. גם קודם שדנו אותו הלדיק על עצמו את הדין על אלא עשה כהוגן בהגיגיה הנים הזה. וכו יתבאר סוגיית הגמ' דלקח בחרת דיבמות דתנן ביבמל עד שיבא ממכונו ובנכרי אם היה בשמכונו אין מדומו עדות. וכו יתבאר ג"כ שיעת הלכה דאלהי יבמות בשם שאמרו לכשהיה הסולדקיה נאמנת וכו'. וכו יתבאר גם כן דברי מהרי"ק שורש קכ"ל בדין הולדת הרוגת שנקרא מסית לפי תומו: בסי' קי

י דין הדרת אשה ענוגה שהרג בעלה בין מיל המלחמה ע"פ עדות נכרים שהעידו עליו שהרג וסכירו אותו ע"י הסיגון שהיה לו לאותו מקום ולא הטידו על הקבורה. וכו יתב' אם זה נקרא סימן מובהק או לא: בסי' קכח

יא דין הדרת אשה ענוגה שהרג בעלה בעת המלחמה ע"פ יהודים שעשאו מפי נכרים שומרים ובריגים שהעידו בעל"פ שהרג. וכו יתבאר סוגיית הגמרא דפ' האשה שלום עד אחר המלחמה מהו זכו' אבל שלום בעולם משום דבעי לאמתי מלחמה בעולם: בסי' קכט

יב דין הדרת יבמה ענוגה שהיה שלה נשבה בין הקדרים ועל"פ המשומה שהיו שומרים היהודים לאמרו אחד נכרי מהקדרים אם לא היו שם שבויים יותר בשאם הגיד לאם אין שהיה יבם הכ"ל עמו והיו עובדים ביחד עבודת פרך על הספינה עד עמת היהודי הכ"ל. וכו יתבאר קצת שיעת הגמרא דפ' המלה דיבמות ובנכרי אם היה מתכוון וכו'. וכו יתבאר ג"כ דברי הר"ן דשוף יבמות בדין נכרי אל"ת. וכו יתבאר ג"כ סוגיית הגמרא והתוספות דשוף יבמות שלמר ל"ש שאין משיאין ע"פ אשה אמרו לו משאה בכני לוי וכו'. וכו יתבאר ג"כ דברי מהרי"ק שורש קפ"ה בדין נכרי מל"ת: בסי' קל

יג דין הדרת ג' בשים ענוגות ע"פ עדות נכרים שהעידו במל"ת שהרגו בעליהן בתדינת ווגלים"יי אף שלא מכר בעדותם ענין הקבורה ולא שם תכיהם ולא שם שיהם גם לא רצו הדרים בעלמם הכריגה. וכו יתבאר שוב על דברי הרמב"ם דפי"ג בם כן שוב על תמיהת הכ"י שתמה על המור מ"ה סימן י"ז בדין עדות אשה המכתיבות זו אם זו: בסי' קלב

יד דין הדרת אשה אחת ענוגה שהרג בעלה ע"פ עדות יהודים שעשאו מהגרי' ואותן הנכרים ג"כ היו שומעים העדות אפי נכרים אחרים והכל היה במל"ת וקנאם מהעדים היו אומרים שנהרג בשיש שאין להם סוף. וכו יתבאר גם כן דדין כאם אוכל לאחר דברי העדים המכתיבן זה אם זה מהיתין אשה על פיהם: בסי' קלג

טו עוד הדרה אחרת על עינון האשה הנ"ל בסימן שלפני זה. וכו יתבאר גם כן אחר שיגלה האשה שגונה אבי דינא אשה אחד להסירלא פיגה יוצאת ממנו לעולם אחי' כשבאו אח"כ עדים אחרים ומקבתיים שה הרשאונים: בסי' קלד

טז דין הדרת אשה ענוגה שהרג בעלה בתלמה ושרשו אותו הקלא"קין כנהוג בגיהם. וכו יתבאר דברי הרמב"ם דפי"ג מהלכות גירושין בדין מל"ת. וכו יתבאר סוגיית המשנה וגמרא דבית ד' האשה שלום דקמני שלום בעולם ובאה ואמרה מת וכו'. וכו יתבאר ג"כ דברי המור מ"ה שבחב וכן אם יש עלמתה וכו' ודין מיזה נקרא מל"ת: בסי' קלו

דיני הרצאות שם רע ובו ד' דינים חלוקים:

א דין אחד שהוגיע קול לפי על חכם גדול בשם אלפא שבי בעלי הוראה שבבר הלכו לשלמה. וכו יתבאר ג"כ שהיא דפרכין מ"ב לא הנשא וכו'. וכו יתבאר גם כן יעוד על דברי הרמב"ם אלא יהיו בזה נגד דעת רש"י: בסי' יג

ב מדר הוידוי והתשובה מחד בר מוריין שנכשל בא"ת בשבתותו: בסי' מה

ג דין אחד שגלגל את מבינו בדברי מיוחסין ונידוחין וקרלו בן מומר ונגנ חייבן ומאמר: בסי' סו

ד דין אים ואשה שהוגיעו אליהם לפי מאיסור א"ת. וכו יתבאר סוגיית הגמרא דפ"ב דיבמות הנשמן על מ"ת וכו' לפי דעת הפוסקים. וכו יתבאר גם כן דברי הרמב"ם בשבת בשבת בפל"ד מהלכות איסורי מי שאמר אחת בעלה וכו' ולאחרוני מדברי ר"י והפ"מ. וכו יתבאר הבנה על דברי מהרש"ל ז"ל בתשובותיו סימן ל"ד. גם יתבאר בו דברי המרדכי דפ' מעלה מלינה שבחב ואפילו בעד מומאה אין אשה וכו' והוא דברי מהר"ם. ויתבאר בו דברי מהרי"ק שלא יהיו כשומרין להדדי שבחב מוליאין אשה בעדי כיעוד ואח"כ כתב בעדי מומאה: בסי' פ

דין כופין על הגט ומשנת מאים עלי ובו ג' דינים חלוקים:

א דין לאוגן שנתן אשה ותבה עמה כמה שנים ואח"כ מולד בה מולי הנכפה ל"ע אם יכול לכופה לגט לאחר מקנת ר"ג. ובמה כופין לאוה וכל הדינים הבאיים לזה. וסולכים בזה אחר דברי הרש"ם בתשובות כלל מ"ב. ויתבאר בו ג"כ דברים שם: בסי' א

ב דין אשה שעמדה על בעלה מאים עלי ומפסקה מבל בעלה בשר נדוניתה וידוע לרבים שיש לו מנין מולי שמוכל לעמוד מאים עלי: בסי' כח

ג דין אשה שנבעלה לרוח לו לשר שקורין בל"ת מרכ"ם ובא אלים בשמלה בדמות בעלה ובשביה בדמות ארץ אם נאסרת לבעלה ונריכה לקבל ממנו גם אחר' מבעלה ישראל מעשה דשמה שעשה היפה בעצון בהדברים מוכיחים קלת על זה לו לכל הפחות לבעלה כהן אחר' יכה באונס לו יש לדמות זה לגרבנת בהמה. וכו יתבאר ג"כ שיעת הפנה דמשבת פוסק רש ס' אלוסה ש"י כל הבעיות מקצן וכו'. וכו יתבאר ג"כ יעוד על תמיכת הפוס' שמשבו אם אשה דמשני הגמרא למעוטי בהמה וכו': בסי' קטז

דיני גט שכיב מרע ובו ה' דינים חלוקים:

א דין גם שכ"מ הנתן כדיגו כדי שלא תהא אשתו שקוקה ליבם ואחר כך עתד שכ"מ מחליו אם יכולה שאשה הכיא לבעול לא עלמה מבעלה בגם אם לו שבריכה גם אחר מבעלה. וכו יתבאר ג"כ סוגיית הגמ' דפ' מיהו בתר דמיהו הוא נוטים לדעתא דידה קל נמיר ויהיב ניתא קמ"ל. וכו יתבאר ג"כ דין מבאר כשל בחיזה אומן צריך להכשיל אותו. וכו יתבאר ג"כ סוגיית הגמרא דפ' מי שאחזו אחר לב הוגת ניתו בשתתו וכו' וסוגיית מ' בשלה דתן המוליא לא אשתו וכו' מ"ש כוונת רש"י ותוס'. וכו יתבאר ג"כ דברי ר"י מפרי"ם בס"ם בדין נחיים גם ע"ם. וכו יתבאר ג"כ עשה על מקנת שמואל שתיקן בגם ע"ם מנאי אם לא מפי וסיפרם שיש בין מקנת שמואל לתקנת ר"י מפרי"ם: בסי' קכב

ב דין גם ע"ם הנ' בשם הגאון מהר"ל מרדכי יפה ז"ל שאסק שאין לאשה זו האשה לעלמה אפי' ע"י גם אחר רק שנריכה לשוב ולחזר לבעלה הראשון כי יש חילוק בין גם הנתן מאהבה לגם הנתן ממתת מנאה. וכו יתב' שיעת הגמ' דשוף אם ניתן משנה ונמרא בע"ת לא יגרש אדם את אשתו וכו' ע"ם שיעת הפנה דיבמות ס' האשה רבה את זו דרש ר"ש בן מתיא וכו'. ואסק זה מיבר הגאון מוהר"ר מרדכי יפה ז"ל קודם שנתברר אלו דברי הפחבר הגאון מוהר"ר מאיר ז"ל: בסי' קכב

ג הסכמת הגאון מוהר"ר מרדכי יפה ז"ל לדעת המחבר הגאון מהר"ם ז"ל בדין גם ע"ם הנזכר: בסי' קכד

ד כתב הסלת הסגאון מוהר"ר מרדכי יפה ז"ל להרלמי ישיבות גאוני עולם ולרבותי ופרנסי המדינה מפסק גם ע"ם הנ"ל: בסי' קכה

ה שטובה לאחד מהמקילין בגם ע"ם הנ"ל. וכו יתבאר ג"כ מעם תקנת ומדר גם ע"ם ובילאור דעת ר"י מפרי"ם בזה: בסי' קכו

דיני הליצה ובו ד' דינים חלוקים:

א דין אלינה הינם אחר כרגלו ושיה לו עוד לא אחר: בסי' מ

ב דין אלוקה האולן עם המלוה ומם אחר שיורשים בנכסי המת ע"פ תקנות הקהלות וכל הדינים הבאיים לזה: בסי' י

ג דין יבם שנעלה לפנין יבמה שנייה והוא מבנאה ואינו רוצה לאלוץ לה עד שתתן לו כסף השוב אחר אין ידה משגת ונם יש לו כבר אשה אם כופין אותו שיאלוץ לה: בסי' לח

ד דין אלוץ עם אלוצתו אם רשאין לדור בבית ב' היכי שלא היה לבו גם בה. וכו שיבאר שיעת הלכה דפ"ב דכתובות המגרש את אשתו וכו' לפי מסמעות רש"י ותוס' פוסקים. וכו יתב' ג"כ איזה נקרא לבו גם בה. וכו יתב' ג"כ דברי הרמב"ם בהשגותיו מי' ר"ם בפ"ם וחפ"ד דהיכא לאלוץ קצת בין אלוה לבין אשה בהגיה הרמב"ם. דנייסי אחדדי כי הני וכו'. וביאור דברי הירחלמי דפ' הארש בהגיה הרמב"ם. וכו יתב' ג"כ הסוס' דתנא בלבל רבתי וכו' בפ"ב דכתובות הנ"ל: בסי' קלא

דיני נדה ובו ד' דינים חלוקים:

א דין אשה שנשמשה עם בעלה לאחר שניעבה משמרה ואח"כ מנאה דם בשופן שבגיבור גמור הוא שמעמת היה אותו דם ומפיבסה נדה קודם התפשטות בעת שהיתה יושבת אך לא הכניסה בעצם דחיים הדם אם האים והאשה הזאת לגיכים

www.daat.ac.il * דעת - אתר לימודי יהדות ורוח

ג דין בגל שמחכוהו בסכין שלבחר ונתמהו בתכשיל של מלב, ודין אם מחכו אופו בסכין של נכרי : בסי' כח

ד דין תרנגולת שהודמה ונמלחה בטלחה וקודם הדחה אחרונה פלגו אופה פ"י מיהו נוחמים מכלי ראשון : בסי' כט

ה דין נתן שחחכו בסכין של נכרי ונלחטוקי מדמה מהרלמא"י בס"ח שלו. ומיהו על הסמ"ג לפי דעת מהרלמא"י : בסי' צב

ו דין מולעים שבחרילין ומעילים שחין מנמין אם מוחרים לשחוח אומן המים : בסי' צה

ז דין נטיעה ומפלה הנעשים מחלב הבהמות שהיו ספק דרוסות אם כן המוכין או לא. וכו יחבאר מפיסה על הכ"י בביאור דברי הרמב"ם בדין דריסת זאבים : בסי' קה

דיני חסיל וסצה ושאר דיני י"ם ובו ח' דינים הלוקים :

א דין דבר שנחחבר במוך אחסה בי"ם מי שרי לטוחנו בי"ם. ויעוב על דברי המוס' והרמב"ם פ"ג מהל' חמץ ומלה : בסי' ם

ב דין אם סמהבו לוחר ומחבר המוסף שחין שם כאן : בסי' ל

ג דין שבולת שועל וגרגיר של חבואה שקורים בלשונינו אחסר"ק שמלאו אומן בכרוב כגון המוכן לחכילת אסחם : בסי' עח

ד דין ד' הרגנוחות שנמלאו קודם הפסח ואח"כ נמלאו שבאחח היה הזקק עדיין מחוגר וכיה מלח חסין מאכילה הרגנולה : בסי' צא

ה דין מלה שנשאחה בלחלה שחאו מוהגים לאוסרם אם יש חילוק בזה בין קודם הפסח לאוך הפסח כמו שאחו מוהגים במלה שנכשלה בחנור. וכו יחבאר דברי מהרי"ל בין מלה כשולה ונשואה. והחילוק שיש בין מלה כשולה לנשואה : בסי' קה

ו דין אם יש לאסור המבשיל על פמח שהושיבו הקדלה בחוך חנור של בית המוכף או על גבו : בסי' קו

ז דין שקים עם קמח על גב הפמח שנשוכו מאכילה העכברים בהרבה המים : בסי' קיט

ח דין שפחה שלקחה שמרים של שכר שעבר עליהם הפסח והחמילה בהם פיסה : בסי' קבא

דין חלה ובו חלוקה אחת :

א דין הנים שלוקחין גלוסקאות מן הנחמומים נכרים אם חייבים בחלה או לא : בסי' מט

דין ספק בכור ובו חלוקה אחת :

א דין ישראל שקנה בהמה מנכרי ונחן לו מקלת הדמים אכל לא משכן אלא בשיעור ביד בכרי ולידה אחת מהן והנכרי אינה רוצה ליחן אותו ולד לישראל בשעתה הרוחה אומר שכל מה שנולד קודם שקבל הישראל מידו הוא שלו. אם זה הולד הוא בכור והישראל מחייב לפיים הנכרי במחון כדי לחוציא הבכור מחחת יד הנכרי או לא. וגם אם יש לזה הולד קדושה בכור משפק : בסי' לא

דין ס"ת וקריאתה וש"צ שמעה בקריאה וקריאת שם של ד' ובו ח' דינים הלוקים :

א דין ס"ם שמכרו כל הקהל בנלגוס הסוב לעורך חיזה בלבול אם המכירה היא מכירה גמורה או לא : בסי' מב

ב דין סופר שלקח אם אשתו שמפייס לו במלאכת הקודש ונתן לה לפפות ולחבר הריעות דס"ח בנידין גם לגרות הדבקות והגיעות בין האותיות אם ס"ח זו פסולה או לא. וכו יחבאר המיפה על הכ"י בהקושיות שהקשה על הרמב"ם דפ"ב מהלכות ס"ם ותשלין. וכו יחבאר ישוב על הכ"י במיוחש על הרמב"ם. וכו יחבאר שמעה מל ר"ם מהיה הזקה לפסול משעה ליצה ואנודת מלב פ"י אמה. ומיאור דברי ר"ם לפי דעת הגאון מיימוני בדין זה : בסי' כח

ג דין טריין הסוכין שבפ' ויהי בנסוע ושאר הענינ"ן הסוכין שבחורה. וכו יחבאר דברי חז"ל בארבע כל כחבי פרשה זו עשה לה הב"ם סימנים וכו' ולאחוקי מדמה הגאון מהרש"ל ז"ל : בסי' עה

ד דין קריאת הנשי של ד' בנקודה שב"ל מו"ל קפ"ן : בסי' פג

ה דין ס"ם שנמלאו בה שיטת חסרה מיהה אחת בשם שקראו ס' שביעי ולא היפה שם ס"ם אחרת לקרות בה ושדיין היו ג' פרשיות לשיום הסדרה כי הין מהגיה בעיר הזאת לקרות עשרה נבחי. אם יש לנהוג על ס"ם זו ולקרות עוד ג' נבחי להשלמת הפשרה כהוא או לא : בסי' פד

ו דין שיה לו לקרות בשבת ס"ם דסוכות בס"ח שביה לחפשיל סשיקת דיומא דהיינו ביום הנוי וביום הנלוחי ומפה ולא קרא כי אם ביום הנוי לבד ונגל הס"ח ובירך הקולא גם ברכה לאחריה אם לריך לחזור ולקרות על הסדר ולברך לפניה ולאחריה. או לא : בסי' פה

ז דין ס"ח שמלאו בה כאוב נחבה במקום לחבו : בסי' צ

ח דין ס"ם שהשתיה בה הפוסר יו"ד בשם אלהינו וכחב אלהנו בלא יוד : בסי' קיב

דין בית הכנסת ובו חלוקה אחת :

א דין כ"ם דק"ק לוקא"ב שהרפה בעו"ה ואחר שברפה רלו הקהל לבנות אותה על מקומה הא' ומכנו בידם מלד הארלה והכומרים באותן שהולכו להנים מקומם הראשון אם יש היחר לחהיני הקהל למכור אותה הקרקע ליחידי הקהל שיכנו עליה בחים ולמי המקה יוציאו על בנין ב"ה החדשה כי יש לאוש

ג בדיקים כבדים: וכו יחבאר סוגיית דשפחתך לרעך ס' ברוחה כחב אחר שמוחל בדקה קרקע שלה וכו': בסי' ב

ב דין אם שלאה דם בחשם קטנים אלא היה לא שהוא אחיו בכדי לרדף מן הסמים וזה אינם לא יחבר אם ד' שעמים אם יש לא היחר ע"י בדיקה שעשרה על אכל. וכו יחבר סוגיית דם השיטות ברוחה דם וכו'. ויחבאר בו הנוסח על הכ"י בביאור כוונת רש"י בסוגיית זו : בסי' גב

ג דין אם שלאה בחם כמר אלא : בסי' קג

ד ביאור על מפרשיו דמס' מה נחמת אם לומר מכה יש לי בחוחו מקום וכו' אם אחו מקום לאחר על מכה שבבחוחו. וכו יחבאר ב"כ סוגיית הגמרא דפרק כל היד בחו מיומה מכ נחמן וכו' וע"ם סוגיית הגמ' דס' המעלת לבא אחר דכ"ע אין דבכה וכו'. וכו יחבאר אפיסה על הב"י בדין נחמת אם לומר מכה יש לי בחוחו מקום. וכו יחבאר סוגיית הגמרא דס' המעלת אם יוסי ב' יוסי ב"ר מאיר אר"ל דס יבא מה וכו' כי קא מבעיא לי וכו'. וכו יחבאר דברי הב"י בחור י"ד סי' קפ"ם בדין אם שלאה דם בחשיפה : בסי' קיא

דיני מקוה דיני מבולה ובו ד' דינים הלוקים :

א דין כלי שבבשה לחוחה בלול בחת אם חוחרת או לבחול בלול כיחה בחת כיון שאין המחן בחול בכילם אחה בחבת : בסי' גג

ב דין מקוה שבחייבו מימיה אם חוחר לחאוב מים בכלי חחוקב מחוחו מקוה ולאסור לאוך מבית הקבועה בגלה המקוה כדי שיחקבלו אם כל המים אם לא : בסי' ם

ג דין אם שבבלה ליל ו' וסיה בעלה בעיר ואירע אלא נגע בה בלילה הראשון ולמחרת ביום ו' לאחה בחבלה אחה מלאכיה על ידה ולפי הבכחת הראשונים לריכה בבילה אחרת אם רשאי אחה לחבבל בליל שבת או לא אחר בבילה אלא בשבת : בסי' עא

ד דין מקוה שחחוקבת בנהרים לחבה ושחחדלה הנהרים על הנהרים ומחבלת. ודין הנהרים שבחלו על הבליבות של מן שבחקוה : בסי' צו

דין מריה ורביה ובו חלוקה אחת :

א דין מלוה קיום פריה ורביה ובביאור סוגיית דפ' כיצד מל על יבמתו דאיסא אחה בני בנים הרי הן בבנים וכו' ע"ם דעת בעל ה"ם לפי שבבת הרמב"ם ז"ל : בסי' מז

דיני שחיטות ובדיקות ושאר מיני טרפות ובו י"א דינים הלוקים :

א דין מקום שבהנים לבדוק ולפחות לאחר שחיטות הפסוקות ע"י הלבפה מחמת שמא יחלה בהן נקב. ושבחה המבחרת והבליבה הראשים הלא בדקה אותן : בסי' בא

וכן כאם מזה לקחן : בסי' פח

ב דין הנומה שוף בהכבל ואחר נחר המיפה אלא מבעת אלם מהבנרנת על הסכין : בסי' נד

ג דין אם יש לחחר בסירכות דשיפחה דוחרת : בסי' נה

ד דין ישוב סוגיית הגמ' דפ' כפוי סרס בחחרי דשמה ק' חיות וכו' חיה ושוף בחקוה ל' כיסוי אחד לכולן דברי רבי יהודה וכו'. וכו יחבאר הפעם ע"ם בני אותו ואם בא מסקינן לחומרא כר"י ובני אחה חיה ושוף בחקוה ל' לחבון כיסוי מסקינן לקולא כרבנן. וכן בני כוי מחמירין מסקנ לחבריך כיסוי מה"כ בני חיה ושוף לא מחמירין מסקנ לחבריך לכל אחד כיסוי וכן בני דם הנימה ושאל בני מסכן : בסי' מה

ה דין בבני אחד שיהיה חלבה בחקולין בכשבחה בבהמות ובהולאה אבבה מהכבים. ושאם אחה אוכל הבבה ומלא המבר אחוב בכבה אבבה ליהודי ול"ל בלה מלאחי המבר זה בבבים וה"ל היהודי בלאחי אין בריך הוה המוב והבלה לו בחוקן אלא הייסה בבבה אם יש לאסור לחבריו בבבה בל בבבי אל בבבי או לא. וכו יחבאר ב"כ הבשה ל' מיסור בבשה בבמלאה מיה בבבה ולאחוקי מבשה מהרלמא"י שבבב בבבוחיו : בסי' ל"ד סי' ל"ח וסי' ל' : בסי' סו

ו דין שוחה שלאה הבבה מחחה ידו מבשה שמלאו הבינו בלאי אבשה שחיבה : בסי' עו

ז מחיבה דבשה הבוחים אלא בבלבה בדין לאחי לוחות הבפוחות בל"ל בסי' כח : בסי' פח

ח דין אחר אחוק לו לריכה בבחמה אחיה בעגלים : בסי' צב

ט דין בבולה וביאור על דברי רבינו ירוחם נחיב מו חוח ס"ו שבחב וז"ל בכל מקום שבחבתי אין מחבשין אין בריך בדיקה כלל וכו'. ולאחי זה יחבאר ב"כ דברי הרמב"ם בפ"ע מהל' חחיבה בדין זה. וכו יחבאר ב"כ חחיבה בדולה על הב"י : בסי' צד

י דין בולה שהבקיחה וביאור על דברי הרי"ף בדין בולה : בסי' צו

יא דין מוכלת דבליני בה חחרחי בפ' אלו מלבות אם אחר קודם שחיבה פרש ואחר אחר לאחר שחיבה וכו' ולאחוקי מדמה מהרש"ל ז"ל שבחב בזה בבאר יש בל אלבה אלו. וכו יחבאר ב"כ דברי הרמב"ם שב' חולבת בחיבה בריה' ונקב' ויבל' וכו' : בסי' קכו

דיני איסור הזיתר ובו ז' דינים הלוקים :

א דין חלב שנחלב בשבת וחלו אחי י"ם בל שבועות אחר השבת אם יש לאסור אחלב כי"ם אחר : בסי' יז

ב דין אם אכל הכיסות אם מחלבים אם מוחר לשחות הבכר שבבלין אותו אם כיסות : בסי' כו

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח * www.daat.ac.il

נמתם מם יתמר סמקום פמי יסמקלו כסמרים לנטות עליו ניס ספלוס . גם בסם רשמים למסל מם יסולים לנטות על מ מקום כרון מל נגמי כגון בים סמרקון וכיולם כיס מו לא : בסי' נמ

דין כבוד אב ואם ובו חלוקה ארוכה :

א דין יעקב מנקם מלמוכן כמ הנהל ביסן ספר חלילה לאמרו מחם ולמונן פיס חלה מס לאוכן טוכר ביס על מטם כיכול מכ ומס מו לא . וכו יסמכר נ"כ פוניים הגמלת כמ"ק דקדמתן מ"ל מיסס מולת ומיסי כיכול וכי . פ"ם דעם מרמב"ם וכרמ"ם ז"ל . וכו יסמכר נ"כ דעם הרמב"ם ז"ל בזס וכילמר ישב סמביה סכמלם בדברי מרמב"ם בדין מס ולמסוקי ממס שסירין מ סכ"י : בסי' קלז

דיני רוצח ששגג או שהיה ובו ג' דינים חלוקים :

א מדל הירדי וכמשנה לאחד מהרג מס חבירו בגליסמ"ם מקרין בנ"ם ביק"ם מלא בחסכון : בסי' בא

ב מדל הירדי וכמשנה לאחד מוקם מוקם לחמם נתן אחד לנקם ממם מל נמם מ' ממיודעיו לנקל דיו . וכגמן נכל כחמנו מנא לעמוס עמו רשם לקחם נקמתו ממנו . ומילמלמו הנא ממא כנד וכרחמה לפני הפחם ובכמה ע נמלה ומל לחמכב ומם ובא לומם מים לקבל מל מ מטוכה : בסי' מד

דיני תשעה באב ובו ב' דינים חלוקים :

א דין מילה מלילע כמ' בחב מס הכמל ברים ברך להמלים מפניהם מו לא . וכו יחגמרו דברי כ"י כמול ח"ם מי' מקג"ע בדין זה : בסי' צז

ב דין מס חמור לעבד במ' בחב מחל לרוים בחבה מו לא בסי' צם

דיני אבילות וקריעה ובו ד' דינים חלוקים :

א דין המה שהולידה מלמים ולא כלו הדמיסם ומחר מקן מם מיד והבי המעיט לעולו עד שיכלו הדמיו וסיה מעטוה וכאלך ויסיה מסיד מלה ומם לאחר מלמים לנידמו ולא מלו מומו מי חיים להמאכל מליו מו לא : בסי' מז

ב דין מי שיש לו מם מומל לאביו בע"ם מחל לחיות בחבה מם יש לו דין מינות כמולמי מבם דמגמל וכיאך יוכול עם מכילם מלה ומחל וד' כומות ובדל המגדה . וכו יסמכרו נ"כ דברי הרמ"ם דמרה הרמ"ם בדין זה הקן הוא דעם מסרי"ל . וכיולא בזה כ"ם אחר מס חייב לקדם ולבדך ברכם המניא וברכם המזון מו לא : בסי' עב

ג דין מי שמת לו מב ביא"ם רמסון ונקבר ע"י עממין כיהוג מלמ ח"ם לקרוע מס רשאי לקרע חרף לאחר כב' ימים מוגים הרמטורים בח"ה מו יוסיפן מליקרע עד לאחר המג כשיחמיל ליבב ז' ימים : בסי' עד

ד דין מס מידע מבנים בעוך הרגל מחיים חל עד לאחר הרגל מס מוסר להמגל הזה לבמם מקומו הרגל ולישב במקום הכלים מו לא . וכו יסמכרו נ"כ דברי הר"ן דפרק המוכר מירות בדין מבנות בבנים ולאמוקי מדעם מהרלמ"ל בזה בע"ם מסוד י"ד סי' מב . וכו יסמכר נ"כ הסמם על מהגיהו שלמי מהגים להמיר להמגל ליבב במקם הכלים בכל שבמות בסיו חוך י"ב חודש : בסי' קז

אמר המלבה"ד

אחרי אשר זיכני הש"י להוציא לאור הדפוס את ספר יקר המציאות היקר הערך הלז . נתתי אל לבי שלא להוציא מתח"י דבר שאינו מתוקן . ע"כ שמתי עין עיוני להשגיח בעצמי בעינא פקיחא על עושי המלאכה . ובפרט על הדגשה שתהא מזוקקה וצרופה . כראוי לספר כזה אשר הוא **מנהיר עיני חכמים בהלכה**. אבל עמדתי מרעיד בראותי כי גם הספר אשר הדפסתי מסנו הוא הנדפס בק"ק מ"ץ יע"א . היותר משובח ומבוקר . נמצא בו ג"כ שיבושים ומעותים רבים, המבלבלים ומהפכים הכוונה . ונמרתי אומר לחפש בחפש מחופש מפי מומרים וסמרים כדי להעמיד הגירסא הנכונה כתיקונה . אבל יראתי לשלוח יד ח"ו בגירסא הישנה. כי מי יבא אחר המלך מלכי רבנן כמהו את אשר כבר עשהו . לזאת אמרתי להדפיס באתרונה לוח התיקונים כפי אשר יגעתי ומצאתי ת"ל אחר הפוש כנ"ל . אבן בראותי אחרי כן אשר השיבושים המעותים רבו כמו רבו . דחקתי ונכנסתי להצית הגירסא הנלמע"ד מסתר בשני חצאי אריח [כזה] בנוף הספר כל אחד בבקומו כדי להקל על המעיינים אשר לא יעלה ע"ד לחפש בלוח התיקונים . ואלה המעמים אשר לא הנגתים בסקום רואים הענינים . הנה סקום אתי פה לעשות להם כחונים . חכות רביבו הגדול המחבר נבג"מ יעמוד לנו ולצאצאינו וצאצאי צאצאינו שלא תכוש התוה"ק מפיהו ונזכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות מצו"ע א"ם :

א"ד המתאבק בעפר רגלי החכמים **בנימין בן מהר"י וויכטעל**

ואלו הן התקונים

דף ד' עמוד ג' שורה כ"ז נגכסים עשיעבד . צ"ל מלא נגכסים עשיעבד	דף כ"ג ע"ב שורה מ' אפי' שכיחא שירות ומכיחא תרי בסאי שמא צ"ל אפי' שכיחא תרי בסאי שמא לא שכיחא שירות
דף ס' ע"ב שורה ו' סיס מחר . צ"ל לא סיס מחר	דף כ"ד ע"ב שורה מ"ג גופו של חבירו . צ"ל בחוסר גופו של חבירו
דף ה' ע"ב שורה ה' ולטוניה . צ"ל מנרוך לטוניה	דף כ"ו ע"ב שורה כ"ח דמכחם ליה ואפי' במכחם ליה מיסי ליבא ומאן דאמר . צ"ל דמכחם ליה מי מהימן אפי' לא מכחנא ליה מיסי ליבא למאן דאמר
צם מ"ד דעתו מסכיתו . צ"ל על דעתו דמסכיתו	דף ל"ז ע"ד שורה מ"ז ואמר חטעם . צ"ל ואמר על חטעה
דף ל"ז ע"ב שורה ל"ז ויעו . צ"ל ויפרו	דף מ' ע"ב שורה ס"ח בחכר בדברי סחמונה . צ"ל בחכר בדברי
מם מ"ד שורה ס"ח ומ"ב כאן . צ"ל ומ"ב אין כאן	כ"ח מבואר סוא בדברי סחמונה
דף ל"ג ע"ב שורה י"ג סי' כ' שאין סגשומים וסקדומין . צ"ל סי' ל' שבגשומים הקדומין	מם מ"ג שורה ב' ולאי נחפחה . צ"ל ולאי לא נחפחה
דף ל"ם ע"ד שורה ס"ח סמלה . צ"ל סלמד	

דעת - אתר לימודי יהדות ורוח
www.daat.ac.il